Memo

009898402

Aan:	Gemeenteraad
Van:	College van B&W
Afdeling:	Sociaal Domein (B. Oosting)
Datum:	5 juli 2021
Onderwerp:	Stand van zaken kinderopvangtoeslagaffaire (0098329608)
Bijlage memo:	
N.a.v. toezegging raad d.d.:	

Stand van zaken Kinderopvangtoeslagaffaire

De VNG heeft namens de gemeenten met de Belastingdienst/Toeslagen op 28 september 2020 afspraken gemaakt over de ondersteuning door gemeenten aan gedupeerden die zijn getroffen in de kinderopvangtoeslagaffaire.

Door middel van deze memo willen wij uw raad nader informeren over de stand van zaken.

In januari was er nog sprake van 10 gedupeerden (memo 0098280056). Inmiddels hebben we er 30 in beeld. Met 25 daarvan is ook daadwerkelijk contact geweest en 5 hebben zichzelf bij de gemeente gemeld. De term “gedupeerden” is niet op iedere situatie in dezelfde mate van toepassing. Ieder geval is uniek, en ook staat niet altijd vast of de betrokken ouders daadwerkelijk gedupeerd zijn.

Contact met gedupeerde ouders

Aan ouders kan door de gemeente op vijf leefgebieden hulp worden aangeboden: wonen, zorg, financiën/budgetbeheer, werk en gezinssituatie. Wat uit de contacten naar voren komt is dat er in de meeste gevallen geen behoefte is aan een vervolg.

Aan alle benaderde gedupeerden is door de gemeente hulp aangeboden, en in vier gevallen is er een vervolg afgesproken. Ook de telefoongesprekken an sich hebben de gedupeerden als prettig ervaren. Met een aantal is meervoudig contact geweest.

De meeste gedupeerde inwoners zien af van de integrale hulp, óók voordat de compensatie is afgehandeld. Er is slechts een paar dat hier wél mee door wil gaan, ook nadat men jaren problemen heeft ondervonden als gevolg van de affaire.

De mensen wilden weliswaar graag in gesprek met de consulent van de gemeente, maar hoefden verder geen hulp meer. Omdat men niet alles opnieuw wil oprakelen of omdat ze gewoon een streep onder een vervelende en ingrijpende periode wilden zetten.

In enkele gevallen is aanvullende hulp ingeroepen

Een paar gezinnen heeft aanvullende hulp ingeroepen, daarbij gaat het vooral over ondersteuning richting de Belastingdienst. De tendens is dat de inwoners geen aanvullende hulp aanvaarden of willen, zij zijn vooral opgelucht dat de zaak eindelijk aandacht heeft gekregen en dat een behoorlijk ingrijpende periode afgesloten kan worden.

Wat vooral beklijft is dat de meeste inwoners/gedupeerden zich echt ronduit slecht behandeld voelden door de Belastingdienst. Verder hadden zij daardoor ook het idee dat zij de schijn tegen hadden, bijvoorbeeld in de sociale omgeving. In gezinnen speelde vaak het schuldgevoel ten aanzien van de kinderen, met name omdat (ongeacht financiële- of maatschappelijke positie) zij de kinderen vaak niet konden geven (vakantie, sportkleding, contributie en dergelijke) wat zij nodig hadden of wenselijk vonden. Met name dát schuldgevoel kwam nog wel eens naar voren. En ook de gebruikelijke zaken zoals financiële krapte, angst in de supermarkt bij het afrekenen en onverwachte uitgaven speelden een grote rol voor het welbevinden van de mensen. En die periode wil men, een uitzondering daargelaten, heel graag afsluiten.